

Echa z Konwencji

LUBLIN, 30,31 X I 1 XI 1977 R.

Umiłowani w Chrystusie Bracia i Siostry!

„Błogosławiony niech Będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia, a Bóg wszelkiej pociechy” – 2 Kor. 1:3.

Sprawia nam wielką radość, że możemy podzielić się z Wami błogosławieństwami, jakie otrzymaliśmy na uczcie duchowej w Lublinie, która odbyła się w dniach 30,31 X i 1 XI 1977 r.

Przez trzy dni sala Zboru Ludu Pana w Lublinie była wypełniona po brzegi przez braterstwo, które przybyło do nas z różnych stron kraju. Mieliśmy wielki przywilej słuchać lekcji wypowiedzianych ze Słowa Bożego przez naszych braci. Pierwszego dnia usłyszeliśmy cztery tematy:

1. „O inteligencji chrześcijanina” (Jan 3:7-10),
2. „Doświadczenie wiary” (1 Piotra 1:7),
3. „Przyjdź królestwo Twoje” (Mar. 1:14),
4. „Bądźcie naśladowcami moimi” (Filip. 3:17).

Nasze serca zostały do głębi poruszone Słowem Bożym recytowanym przez naszą młodzież. Słuchając recytowanych psalmów, zastanawialiśmy się nad losem ludzi, którzy bez jakiegokolwiek nadziei przekraczali bramy cmentarzy w to listopadowe święto. Na myśl przyszedł nam słowa:

„Albowiem dam im serce, aby mię poznali, żem ja Pan i będę mi ludem moim, a ja będę Bogiem ich, gdy się nawrócą do mnie całym sercem swoim” – Jer. 24:7.

Drugiego dnia słyszeliśmy wykłady na następujące tematy:

1. „Błogosławieni umarli, którzy w Panu umierają” (Obj. 14:13),
2. „O lilii” (Mat. 6:28),
3. „Słowo a słowo, głos a głos”.

Bardzo błogosławionym i budującym było wieczorne nabożeństwo, podczas którego odbyła się projekcja „Fotodramy”.

Trzeciego dnia bracia usłużyli trzema tematami:

1. „Warunki uczniostwa”,

2. „Oczekujemy nowych niebios” (2 Piotra 3:13),
3. „Jahwe – pocieszyciel” (Izaj. 49:13).

Odśpiewaniem hymnu z Ew. Jana 3:16 zakończono tę chwilę wspólnej uczty. Życzeniem wszystkich zebranych było, aby czytelnikom naszego czasopisma „Na Straży” przesłać część doznanych błogosławieństw na tej uczcie duchowej.

Za uczestników konwencji: br. S.S.

BIAŁOGARD, 30,31 X I 1 XI 1977 R.

Drogo umiłowani w Chrystusie Bracia i Siostry! Bóg wielkiej pociechy, który nas cieszy w każdym ucisku, niech Was umocni i ugruntuje, abyście mogli wiernie i statecznie kroczyć za Wodzem naszego Zbawienia Jezusem Chrystusem

Jest naszym wielkim zaszczytem powiadomić Was o uczcie duchowej, która odbyła się w dniach 30, 31 października i 1 listopada 1977 r. w Białogardzie.

Braterstwo licznie się zgromadziło w liczbie około 170 osób.

Wszyscy czuli się dobrze duchowo, jak niegdyś Izraelici w Elim przy 12 źródłach wód (2 Mojż. 15:27) i jak za czasów apostołskich w przedsionku Salomonowym (Dzieje Ap. 5:12).

Wszyscy uczestnicy byli duchowo rozbudzeni, gdyż usługujący bracia starali się służyć budującymi wykładami ze Słowa Bożego, które były uduchowione i na czasie. Odbyło się również błogosławione zebranie świadectw, w którym braterstwo wyrażali stan swych serc, co przyczyniło się do większego zespolenia braci i siostr. Młodzież chrześcijańska podnosiła ogólny nastrój duchowy pieśniami i wierszami. Pieśni były śpiewane w czasie przerw i wieczorami. Nasze miłe siostry („Marty”) usługiwały nam przy stołach smacznymi posiłkami.

Przez te 3 dni odczuwało się powiew ducha świętego, który wszystkich pobudzał do jedności i braterskiej miłości, abyśmy coraz więcej mogli wzrastać w Chrystusie.

W takiej miłej atmosferze szybko minęły nam te dni, które trwale zapisały się w naszej pamięci.

Po odśpiewaniu pieśni „Zostań z Bogiem, aż się zjedziem znów” i wersetu „Albowiem tak Bóg umiłował świat” ucztę zakończono.

Wszyscy uczestnicy jednogłośnie zdecydowali, aby częścią tych błogosławieństw podzielić się ze wszystkimi czytelnikami naszego czasopisma „Na Straży”, gdyż takie chwile są niezapomniane.

Łączymy chrześcijańskie braterskie pozdrowienie.

Za uczestników konwencji: br. D. Kopak

LIPOWIEC, 9-10 XI 1977 R.

Umiłowani w Panu Bracia i Siostry! Pragnieniem naszym jest podzielić się z Wami radością i błogosławieństwami Bożymi, jakich doznaliśmy na dwudniowej uczcie duchowej, która z łaski Ojca niebieskiego odbyła się w Lipowcu, woj. zamojskie w dniach 9 i 10 listopada 1977 r.

Bracia i siostry z dwu zgromadzeń, tj. z Lipowca, jak i z Biłgoraja wyrażają wdzięczność Bogu za udzieloną łaskę zorganizowania tak miłej przystani duchowej, na którą przybyło ponad 500 braci i sióstr, wśród których nastrój ducha był nader uroczysty i podniosły, co było dowodem, że Bóg hojnie pobłogosławił tę bratnią społeczność.

Wśród uczestników zgromadzonych z różnych stron kraju panowała serdeczna i miła atmosfera duchowa, na

którą złożyło się wiele czynników, jak: budujące tematy braci mówców, stosowne do czasu i okoliczności. Były to treściwe pokarmy duchowe, pochodzące ze spiżarni Słowa Bożego, pobudzające do służby Panu Jezusowi i do utwierdzenia w świętej wierze. Pan był kierownikiem tej uczty i udzielał pokarmu przez swe narzędzia. Także miejscowe siostry przygotowały smaczne posiłki cielesne, co również wpłynęło na ogólne zadowolenie.

Do tej miłej atmosfery wniosła swój wkład również młodzież z Biłgoraja, która wzięła czynny udział w usługiwaniu i była wielką pomocą dla sióstr przygotowujących cielesne pokarmy.

Pamiętne dla nas chwile spędzone na tej uczcie duchowej, jaką Ojciec niebieski raczył przygotować, pozostawiły w naszych umysłach niezatarte wrażenie.

Dlatego z przyjemnością dzielimy się doznanymi błogosławieństwami ze wszystkimi braćmi i siostrami, którzy uwierzyli w kosztowne obietnice Boże.

Życzeniem wszystkich uczestników tej konwencji było, aby przez łamy „Na Straży” wyrazić radość, że Pan pozwolił nam zgromadzić się na błogosławionej konwencji i przeżyć szczęście miłej bratniej społeczności.

Za uczestników konwencji: br. R. Rorata

Kopak DymitrRorata Roman

R-

„Straż”